

Observatori d'Ocupabilitat

Abril de 2007 – Número 10

1. La creació d'ocupació no afluixa
2. Observatori del mercat de treball
 - 2.1 Evolució del mercat de treball
 - 2.2 Distribució de les ofertes segons l'especialitat
 - 2.3 Distribució de les ofertes segons les ocupacions
 - 2.4 Distribució de les ofertes segons els sectors
 - 2.5 Distribució geogràfica de les ofertes
 - 2.6 Distribució de les ofertes per trams retributius
 - 2.7 Distribució de les ofertes per edats dels candidats

1. La creació d'ocupació no afluixa

Els primers mesos de 2007 apunten al manteniment de l'activitat econòmica que ja es va manifestar al darrer trimestre de 2006. Així, un creixement del 4% en l'economia és la velocitat de creuer amb què hem començat l'any, segons estimen el Banc d'Espanya i la Comptabilitat nacional. Els trets més destacats d'aquests mesos són la fortalesa del consum de les famílies –motivats pel dinamisme de l'ocupació i per les retencions salarials menors del nou IRPF–, el fort creixement de les inversions empresarials en béns d'equipament –la millora de les exportacions aconsella ampliar les capacitats productives–, i la lleugera desacceleració a la inversió en construcció, que ja va començar a finals de 2006, menys afectada, però, del que es podia esperar per a l'enduriment del finançament.

Pel que fa al mercat de treball, l'optimisme que regna a l'economia té la seva traducció immediata en la creació de nous llocs de treball. Així, l'Enquesta de Població Activa (EPA) del primer trimestre de 2007 perllonga l'evolució de les tendències de l'any passat, destaca la millora progressiva del sector manufacturer i la lleugera moderació en el camp de la construcció, concentrada sobretot en l'edificació residencial, ja que l'obra civil i la no residencial mantenen una gran fortalesa. La taxa interanual de creixement de l'ocupació s'ha situat en el 3,4%, amb una certa desacceleració enfront del mateix període de l'any passat (4,9%), però amb una creació interanual de 669.000 llocs de treball, una xifra gens menyspreable, encara que fa un any el ritme anual hagi estat de 900.000 persones.

L'aportació de Catalunya ha estat de 95.300 llocs de treball en el període de març a març, la qual cosa suposa que 14 de cada 100 llocs d'Espanya han estat creats aquí. Amb aquesta xifra s'amaga una mica la realitat que a Catalunya l'ocupació creix a un ritme interanual inferior a la mitjana espanyola (2,8% enfront de 3,4%). Tot i això val a dir que, en termes absoluts, Catalunya és la segona comunitat –després d'Andalusia– que més ocupació ha aportat a Espanya en aquest període per davant de València (79.900) i Madrid (76.400).

Un dels trets més importants del trimestre és la forta tendència a la contractació indefinida, fruit de la reforma endegada el passat mes de juliol que prima la conversió de temporals a fixos. Així, durant els tres primers mesos de

l'any s'han signat 340.200 contractes indefinits i s'han donat de baixa 291.900 temporals, la qual cosa fa que la taxa de temporalitat baixi al 32%. Encara, però, segueix sent excessiva per als estàndards europeus.

Pel que fa a la nacionalitat dels qui han trobat feina a Espanya, durant el primer trimestre, 15.900 han estat autòctons i 51.600 forasters. Amb això segueix la clara tendència a favor dels estrangers dels darrers trimestres. Així, de març a març, els autòctons que han ocupat llocs de treball nous han estat 315.200 davant 353.900 estrangers. A Catalunya, segons l'explotació que fa l'IDESCAT de l'EPA, dona que de març a març, els 95.300 nous llocs de treball han estat 5.200 per a autòctons i 90.100 per a estrangers, capgirant espectacularment les xifres espanyoles.

De totes maneres, i tornant a Espanya, el fet que més crida l'atenció és que per primera vegada l'entrada d'estrangers en un sol trimestre mostra una xifra d'inactius (persones que no volen treballar) més alta que d'actius. Així, al primer trimestre, de 171.000 persones estrangeres noves amb més de 16 anys (enfrent de 22.700 autòctons), 79.100 són actius (manifesten que volen treballar) i 91.500 inactius. Cal pensar que, malgrat la possible imprecisió de l'enquesta, hi hagi hagut un efecte crida important en els darrers mesos.

Per últim, cal esmentar una altra vegada l'explotació de l'IDESCAT per veure quins són els sectors més dinàmics en la creació d'ocupació a Catalunya. De març a març, la veritat és que no hi ha hagut gaires sorpreses, ja que malgrat la desaceleració del sector, la construcció ha aplegat 71.000 dels llocs creats, seguit pels serveis a empreses (39.000) i, amb uns 15.000 cadascun, l'Administració pública, els serveis col·lectius i la indústria de béns d'equipament, mentre que en perden 42.000 la indústria tèxtil, el paper i l'edició, baixant, també en 20.000 el comerç i l'hostaleria.

Les queixes dels empresaris

Un estudi que ha presentat Adecco Institute el passat mes d'abril (*La transició de l'escola al treball: podem facilitar el trànsit als joves europeus?*) posa de relleu que a Europa la distància entre les competències laborals dels joves i les necessitats de les empreses no para de créixer. A mesura que la gent més gran abandona el món laboral, la demanda de nous treballadors qualificats

augmenta. Al mateix temps, a l'escola, els joves que disposen de coneixements suficients no reben una preparació adequada per cobrir aquesta demanda. És per això que el risc de patir una carència de coneixement adequat augmenta.

L'anàlisi se centra en les vies de transició de l'escola al treball i classifica els països europeus en funció d'aquesta transició. Un primer grup és el que anomenen de "titulacions generals" i sol acollir pocs alumnes més grans de 16 anys. El segueixen França, Bèlgica, el Regne Unit i Irlanda. Els alumnes, en acabar l'educació secundària obligatòria als 16 anys, poden escollir entre continuar els estudis preparant l'accés a la universitat o bé seguir una formació professional que, a Anglaterra, per exemple, se sol impartir a les mateixes escoles secundàries.

Un altre grup és el de la "formació professional extensiva", amb Àustria, Alemanya, Dinamarca, Holanda, Suïssa i Finlàndia. En aquest sistema hi ha menys nens que abandonin l'ensenyament després de l'escolarització obligatòria. Molts opten per seguir una formació que els atorgui una titulació professional. A Alemanya, per exemple, són relativament pocs els alumnes que acaben la formació professional a l'escola. Un 75% rep capacitació a les empreses, a la vegada que assisteixen a escoles de formació professional en dies de permís. És l'anomenat sistema "dual" de formació professional.

El tercer grup el qualifiquen com el dels "sistemes de baix nivell d'èxit acadèmic" i és a Itàlia, Espanya, Grècia i Portugal. La formació professional és escassa i hi ha una alta proporció d'atur juvenil. Concretament, l'estudi esmenta que "els països del sud d'Europa han de millorar la combinació de formació i educació, si volen potenciar les seves economies i rescatar els joves de la trampa de l'atur".

L'estudi insisteix molt en el fet que les perspectives professionals d'una persona poden veure's definitivament perjudicades si experimenta les frustracions pròpies d'una situació de desocupació massa aviat. A casa nostra és una situació especialment complicada, sobretot tenint en compte la idiosincràsia de l'anomenada "generació Y" (nascuts després del 1979).

Jordi Goula

2. Observatori del mercat de treball

Observatori del mercat de treball segons les dades del Servei de Selecció Professional i del Programa Minerva.

2.1 Evolució de la professió

Per primera vegada en un trimestre s'han superat les 400 ofertes rebudes al Col·legi, concretament han estat 462, la qual cosa suposa un augment del 24,9% davant el primer trimestre de l'any passat. Si bé és cert que el primer trimestre de cada any acostuma a marcar un màxim relatiu anual, el salt que s'ha fet en encetar 2007 és molt important. Fins ara, la xifra màxima d'ofertes rebudes en un trimestre era de 370.

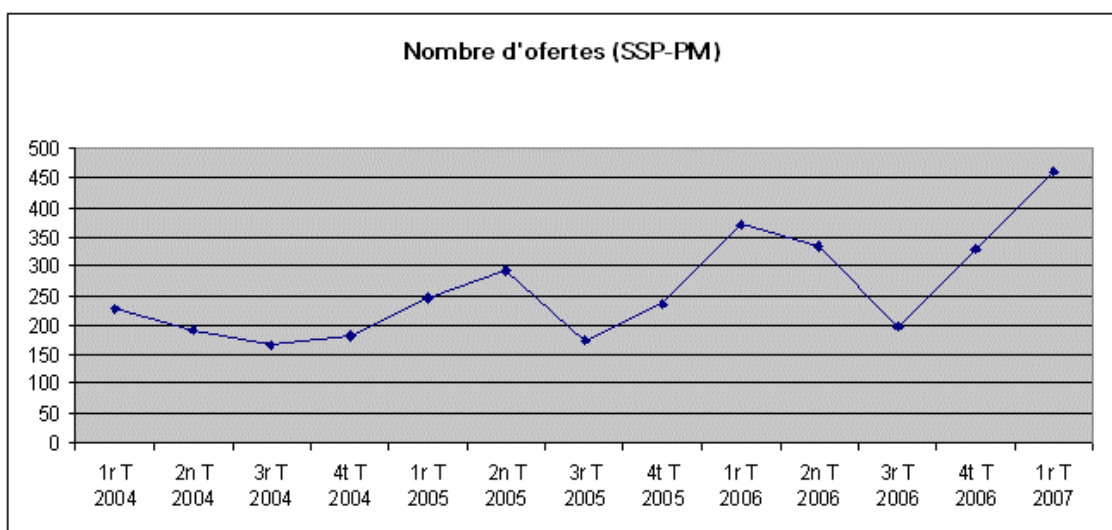
Per especialitats, segueixen essent capdavanteres les indistintes, que superen ja la tercera part del total. Les elèctriques i les mecàniques continuen sent les de més ofertes, seguides de les electròniques. Cal remarcar que al sector tèxtil –en davallada total– hi ha hagut solament una oferta. De fet, la tendència de les ofertes segueix bastant de prop l'evolució sectorial de l'economia.

Quant a la localitat de treball, aquest trimestre s'ha registrat un repunt important de la ciutat de Barcelona, que feia uns trimestres que perdia pes en el total i torna a representar més de la meitat, concretament, un 54,4%. La comarca que augmenta de forma més ràpida és el Vallès Occidental, que es converteix ja en la segona en importància (13,0%). En canvi, el Baix Llobregat i el Barcelonès perden pes, mentre les altres comarques mantenen si fa no fa, el mateix.

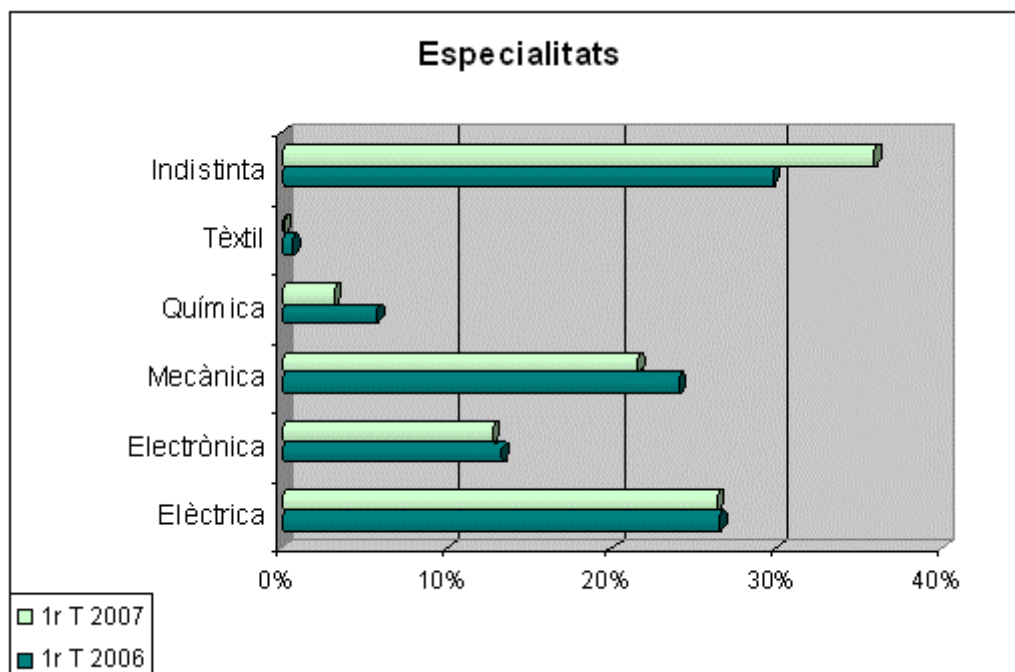
Segueix desplaçant-se cap amunt la distribució per remuneracions. Si bé la moda de fa un any era al tram de 24.041 a 30.050 euros amb un 20,8%, ara es manté en el mateix tram, però amb un 25,6% de les ofertes. De la resta, cal assenyalar que perden molt de pes les ofertes del tram baix, situades entre els 15.000 i els 18.000 euros, ja que de representar el 16,9% del total han passat a només el 6,7%.

Pel que fa als sectors, hi ha canvis d'una certa entitat. Així, hi ha creixements als serveis i a la construcció, malgrat la desacceleració del sector. Les enginyeries es mantenen al davant amb quasi la quarta part de les ofertes (23%) i també ho fan l'automoció i l'elèctric. Baixen substancialment el metal·lúrgic i els "altres", mentre que remunten amb molta força, el químic i el siderometal·lúrgic.

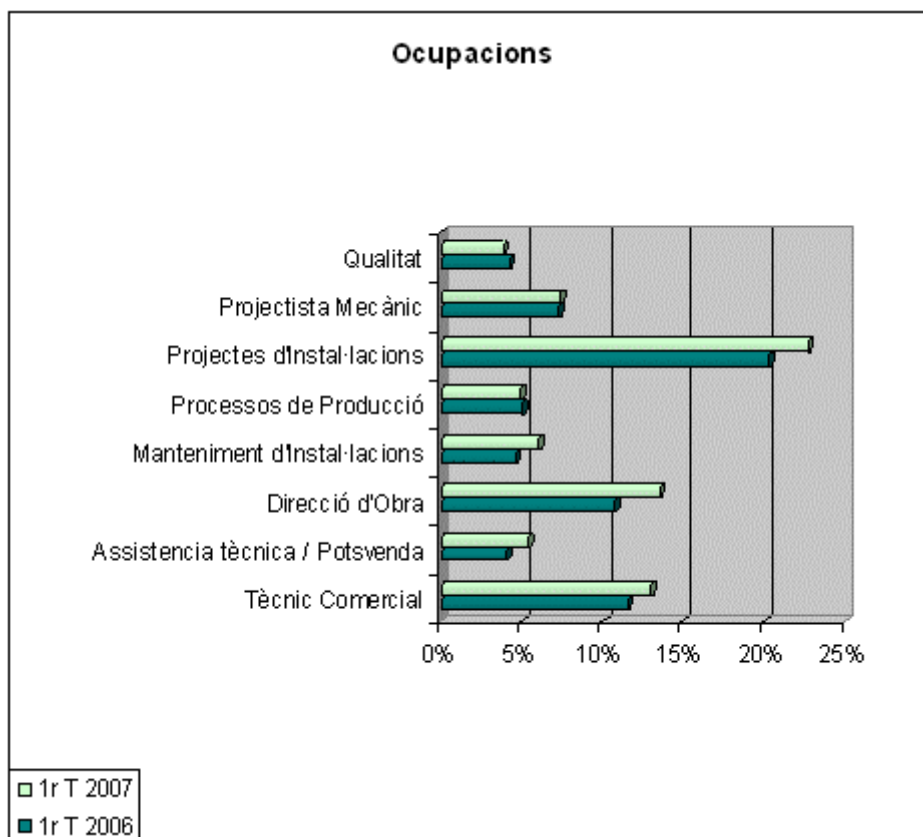
Per últim, els perfils professionals més demanats segueixen sent els de les oficines tècniques (33,1%), amb una clara tendència a l'alça. Continuen els projectes d'instal·lacions amb el 22,7% i també amb tendència alcista, igual que els dos que els vénen darrere: direcció d'obra i tècnica comercial.

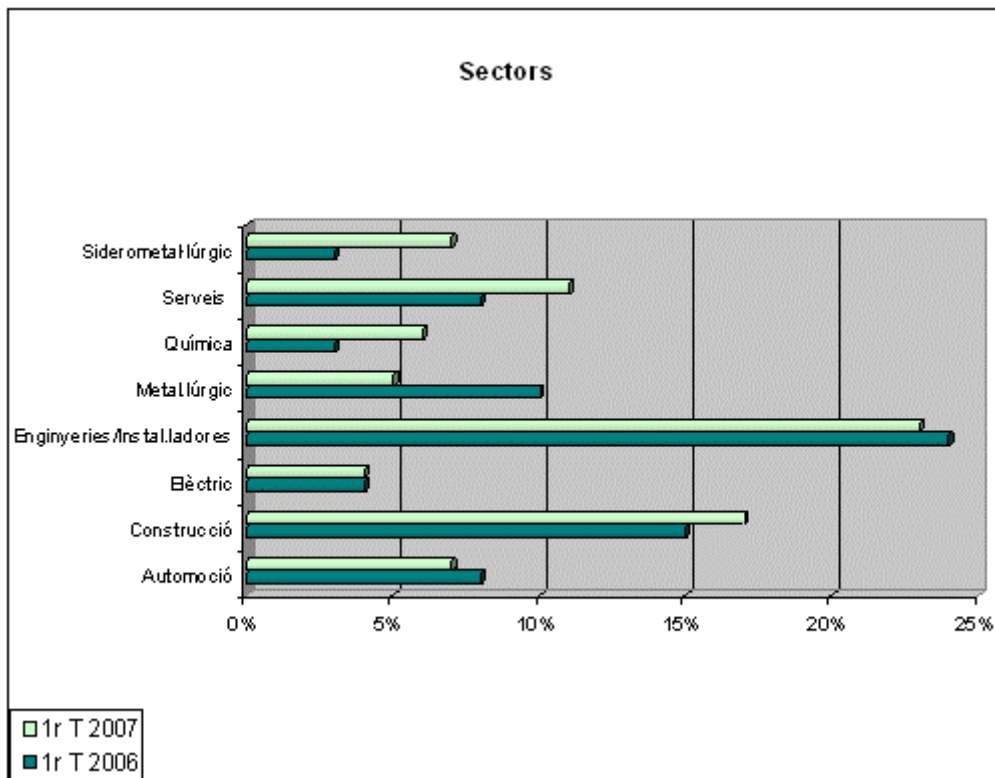
2.2 Distribució de les ofertes segons l'especialitat

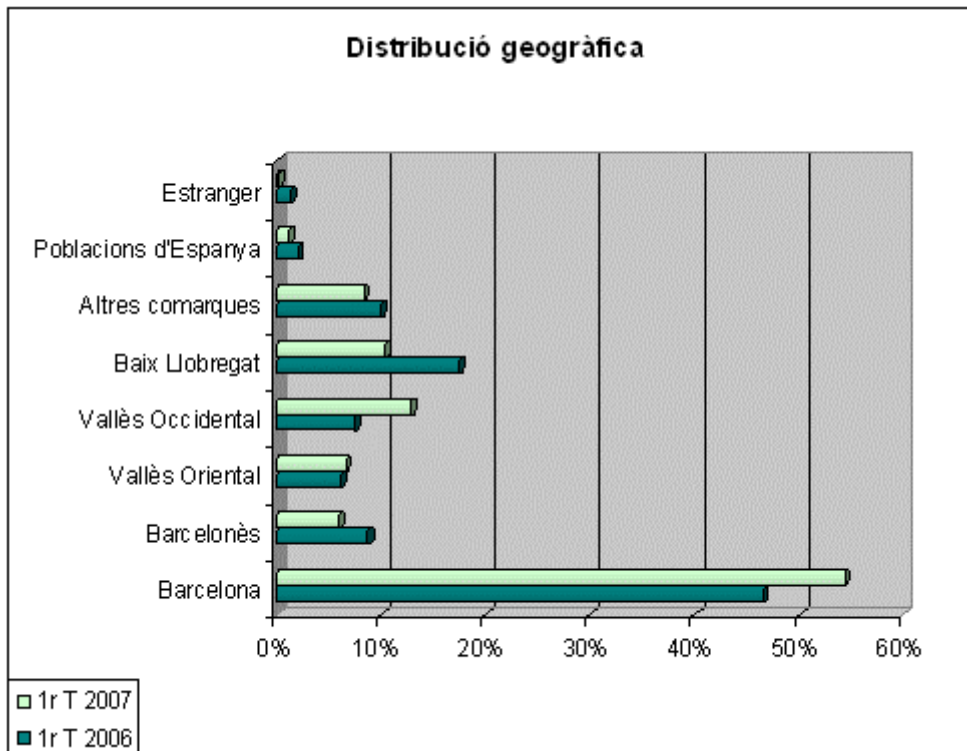
2.3 Distribució de les ofertes segons les ocupacions

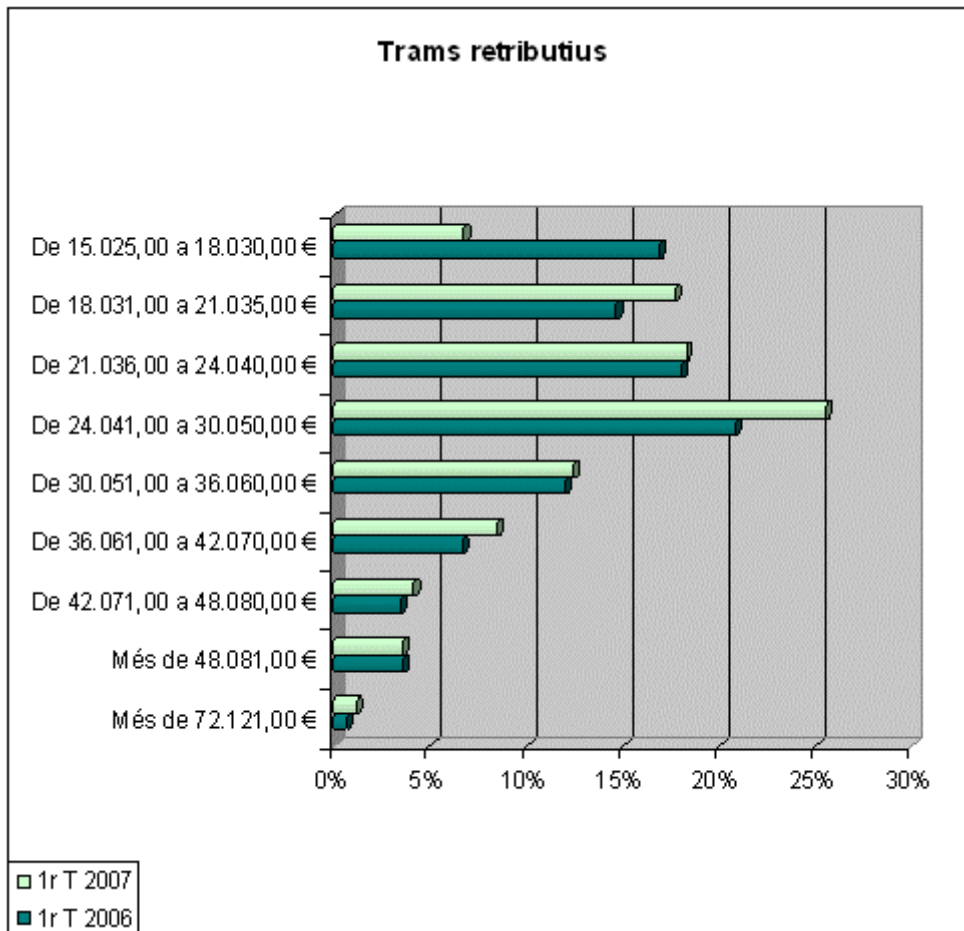
2.4 Distribució de les ofertes segons els sectors

2.5 Distribució geogràfica de les ofertes

2.6 Distribució de les ofertes per trams retributius

2.7 Distribució de les ofertes per edats dels candidats

